

Johannes 21:12 – De after-Pasen-dip

Voor preeklezers: ik hoor graag als mijn preek ergens gelezen wordt. Neem dan even contact met mij op: hmveurink@gmail.com. Dan stuur ik ook de bijbehorende powerpoint toe. Bij deze preek is preekverwerkingsmateriaal beschikbaar:

Liturgie

- Zingen: Psalm 95 : 1, 2 en 3
- Stil gebed
- Votum en groet
- Zingen: Opwekking 407
- Gebed
- Kinderen naar club
- Lezen: Johannes 21 : 1 – 14
- Zingen: Psalm 93 : 1, 2 en 3
- Preek over Johannes 21 : 12
- Zingen: LvK Lied 75 : 1, 2 en 3
- Kinderen terug
- Lezen wet
- Zingen: LvK Lied 442 : 1, 2 en 4
- Gebed
- Collecte
- Zingen: GKB Gezang 111
- Zegen

De after-Pasen-dip

Inleiding

dia 1 – zwart

Leuke dingen vliegen vaak voorbij.

Als je ergens veel zin in hebt, een feest bijvoorbeeld,

moet je vaak heel lang wachten voordat het eindelijk begint, maar voor je het weet is het alweer afgelopen en zit je weer midden in je gewone leven.

Een paar jaar geleden waren Hanneke en ik op vakantie in Engeland, het was een prachtige vakantie en we konden heerlijk uitrusten.

Maar aan elke vakantie komt een einde, en ook deze vakantie was veel te snel afgelopen. En dan begint de stress van het gewone leven weer.

dia 2 – natte tent

Het begon al bij het inpakken op de camping.

We kampeerden in een tentje, en het was dus in Engeland, dus de tent was drijfnat.

Zie hem dan maar eens goed ingepakt te krijgen...

De terugreis begon dus al goed.

dia 3 – snelweg

We vertrokken 's ochtends van de camping, en de boot zou pas 's avonds vertrekken.

Alle tijd dus om over een toeristische route naar de veerhaven te rijden,

van je laatste vakantiedag moet je per slot van rekening gebruik maken.

Halverwege de middag kwamen we er achter dat we niet echt opschoten,

en dat we maar beter rechtstreeks naar de haven konden rijden.

Maar het leek wel alsof de wereld in slow-motion was gezet.

Hoe kon dat nou, want volgens de kaart was het helemaal niet ver meer?

dia 4 – mijlen

Wie wel eens in Engeland is geweest, voelt hem misschien al wel aankomen.

Engelsen moeten altijd alles anders doen:

ze betalen met ponden, ze rijden links, ze drinken thee met

melk,

én ze hebben geen kilometers maar mijlen...

Dat wisten we best, maar we dachten dat een ANWB-kaart toch wel gewoon met kilometers zou werken.

Niet dus...

dia 5 – boot

Om een lang verhaal kort te maken:

met veel stress hebben we de boot gemist.

Gelukkig konden we nog wel worden omgeboekt naar een volgende boot.

Maar natuurlijk baalden we behoorlijk.

Eindelijk kwamen we toch in Nederland, diep in de nacht, en we roken huis al.

Het mocht niet zo zijn:

twee wegopbrekingen met onduidelijke omleidingen...

dia 6 – zwart

Zodra we toch thuis kwamen, wilden we zo snel mogelijk naar bed.

Maar in de auto lag nog altijd een natte tent.

Die moest nog wel even opgehangen worden.

En alsof het niet al genoeg tegenzat,

knapte de waslijn onder het gewicht van het tentdoek.

Welkom thuis in Nederland, welkom in het gewone leven.

Twee weken konden we heerlijk uitrusten,

en uiteindelijk kwamen we gestrest en vermoeid thuis.

Het gewone leven gaat verder,

en de vakantie lijkt al heel ver weg.

De after-vakantie-dip is begonnen.

1. Verder na Pasen

dia 7 – after-Pasen-dip?

Het is nog maar een week geleden dat we het paasfeest hebben gevierd,

een uitbundig feest omdat Jezus leeft.

Maar wat lijkt het alweer ver weg!

Het was zo feestelijk, maar hoe kun je dat vasthouden?
Het gewone leven slokt ons al snel weer helemaal op.
En dat Jezus leeft, wat merk je daar nu eigenlijk van?
Het leven gaat gewoon door hoor!
Ik noem het maar de after-Pasen-dip.
En vanmorgen staan we daar bij stil:
hoe ga je om met je after-Pasen-dip?
Hoe houd je vast dat Jezus leeft?

dia 8 – Pasen lijkt ver weg

Voor Jezus' leerlingen is dat ook niet makkelijk.
Zij leven in een hele vreemde tijd.
Eerst liep het volk met Jezus, hun meester, weg,
maar even later gaven ze hem de doodstraf.
En terwijl de leerlingen nog vol verdriet zijn,
staat Jezus op en laat zich aan de leerlingen zien.
De stemming slaat weer om: Jezus leeft!

Maar de tijd gaat verder.

Ja, Jezus is opgestaan, dat weten ze.
Maar ze zien niet zo veel meer van Jezus.
Eerst trokken ze altijd met hem op.
Nu niet meer.
Ze kunnen niet eens naar Jezus toe gaan.
Zo af en toe zien ze hem nog, als Jezus daar zelf voor kiest.
Pasen lijkt alweer ver weg.

dia 9 – het leven gaat gewoon door

En er moet ook gewerkt worden.
Je kunt niet altijd feest vieren.
Het leven gaat ook gewoon door.
Ook voor Petrus, die visser is.
Op een avond gaat hij vissen,
en een paar anderen uit de groep gaan met hem mee.
Heel gewoon, alsof er niets met Jezus gebeurd is.
Maar wat valt het tegen.
De hele nacht zijn ze hard aan het werk,
maar ze vangen helemaal niets.

Dat kunnen ze er ook nog wel bij hebben...
Jezus leeft, dat zal best,
maar op dit moment hebben ze andere dingen aan hun hoofd.

Het is wennen voor de leerlingen.
Met Pasen leek het erop dat alles weer zou worden zoals het was,
dat Jezus ontsnapt was aan de dood,
en gewoon weer verder zou gaan met rondtrekken in Israël.
Maar nee, Jezus leeft wel, maar hij staat op afstand.
En als Jezus aan het begin van de morgen verschijnt,
staat hij ook op een afstandje, op de oever van het meer,
en herkennen ze Jezus eerst helemaal niet.

Hoe ga je verder na Pasen?
Hoe kun je dat feest blijven vasthouden,
blijven vieren dat Jezus ook vandaag leeft?
Hoe kun je Jezus herkennen in het gewone leven,
zodat de after-Pasen-dip geen vat op je krijgt?

2. Jezus herkennen

dia 10 – Jezus herkennen

Pasen is het feest,
niet alleen van dat Jezus is opgestaan,
maar ook van dat Jezus nog altijd leeft.
En met die verschijning in Johannes 21 wil Jezus
zijn leerlingen en ons helpen om hem te herkennen.
Zodat Pasen ook echt iets voor je betekent.

dia 11 – leerlingen herkennen Jezus eerst niet

Als ze bij Jezus op strand zitten,
en Jezus hen brood en vis geeft, wat hij net heeft geroosterd,
begrijpen de leerlingen het allemaal: dit is Jezus, de Heer.
Ze kunnen er gewoon niet meer onderuit.
Maar in eerste instantie herkennen ze Jezus niet.

Na die rampzalige nacht, waarin ze geen vis gevangen hebben,
komt het bootje weer wat dichterbij de oever.

Daar staat een man.

Eerst letten ze niet zo op hem, maar hij probeert hun aandacht te trekken.

Over het water schreeuwt hij: 'zo jongens, nog wat vis gevangen?!'

Een pijnlijke vraag, en het antwoord is een kortaf 'nee'.

Maar de man weet van geen ophouden:

'probeer het eens aan de andere kant!'

Nou ja, ze hebben nu niets, dus ze hebben niets te verliezen.

Ze gooien het net aan de andere kant van de boot...

...en ze kunnen hem niet meer in de boot tillen, zo veel vis zit erin!

dia 12 – vis

En Johannes heeft het door.

Deze mysterieuze man, het is Jezus!

Johannes herkent hem, niet aan zijn gezicht of zijn stem, maar aan wat hij doet.

Een hele nacht niets vangen, en dan opeens een net dat uitpuilt,

dat moet Jezus zijn!

En Johannes zegt het direct tegen de anderen.

dia 13 – help elkaar Jezus te herkennen

Eigenlijk vind ik het wel mooi dat Johannes de enige is die Jezus herkent.

Blijkbaar is het niet altijd zo makkelijk om Jezus te herkennen.

En is het ook geen schande als je dat moeilijk vindt.

Anderen zien soms meer dan jijzelf.

Vertel elkaar maar waar je Jezus in herkent.

Net zoals Johannes zegt: 'jongens, het is de Heer!'

Het is de moeite waard om naar elkaar te luisteren.

Jezus herkennen, dat hoef je niet in je eentje te doen.

dia 14 – aan de slag met wat Jezus zegt

Maar hoe kun je zelf Jezus herkennen?

Bij Johannes begint dat doordat ze naar Jezus luisteren,

ze doen wat hij tegen hen zegt.

Om Jezus te herkennen hoef je niet te zitten wachten tot Jezus zich eindelijk weer eens laat zien.

Luister maar gewoon naar alles wat hij zegt, en ga er mee bezig!

De bijbel staat er vol mee.

Het gaat over het eeuwige leven, de nieuwe wereld van God, een wereld van liefde en recht.

Laat dat je beheersen.

In je dagelijkse bezigheden, want dagelijkse dingen horen er gewoon bij,

en ook in het delen van het goede nieuws.

Als je Jezus wilt herkennen, begin maar gewoon met doen wat hij zegt,

dan zul je zien wat hij allemaal doet.

Dat doet hij trouwens ook wel zonder ons.

Het is niet zo dat wij van alles moeten doen omdat Jezus anders niets zou kunnen...

God is niet van mij afhankelijk.

Als de leerlingen op het strandje komen, ligt er al genoeg vis klaar.

Maar naar Jezus luisteren helpt wel om hem te herkennen, en op je eigen plek mag je dan ook iets bijdragen aan Gods nieuwe wereld.

3. Is het Jezus wel?

dia 15 – is het Jezus wel?

Luisteren dus naar Jezus en doen wat hij zegt, dan kun je herkennen dat Jezus nog altijd leeft en Pasen verschil maakt.

Maar dat blijft nog wel ongrijpbaar.

Hoe kun je nu zeker weten dat Jezus iets doet?

En als je Jezus moet zien in vage dingen als liefde en recht, is dat dan Jezus nog wel?

dia 16 – Jezus is ongrijpbaar

Voor Jezus' leerlingen is het wat dat betreft makkelijker.

Jezus staat daar echt op het strand,
ze kunnen hem aanraken en hij geeft hen te eten.
Ze zitten daar met z'n allen rondom een vuurtje,
en het voelt weer een beetje zoals vroeger,
toen Jezus nog niet gedood was.

En toch is het ook voor de leerlingen ongrijpbaar.
Ze kennen Jezus behoorlijk goed,
ze hebben drie jaar met hem opgetrokken.
Wat hebben ze samen veel gegeten.
Wat dat betreft is het heel vertrouwd.
En toch schrijft Johannes op:
'geen van de leerlingen durfde hem te vragen wie hij was.'

Ze begrijpen dat Jezus het is,
en ze durven het niet te vragen.
Het voelt heel vertrouwd om samen eten,
maar het is tegelijk ook zo anders.
Ze eten met de oude Jezus, de Jezus die ze goed kennen,
maar toch ook weer niet.
Het is zo verwarrend.
Ja, het is Jezus, maar wie is hij eigenlijk?
Ook al ontmoeten de leerlingen Jezus tenminste nog
lichamelijk,
toch is hij ook voor hen ongrijpbaar, mysterieus.

dia 17 – klap in gezicht

Het is nog niet zo makkelijk om Jezus aan te wijzen.
Vorige week, vlak voor Pasen, las ik een berichtje
over een jonge man in Iran die ter dood was veroordeeld.
Hij had een andere man vermoord.
Hij zou worden opgehangen en alles stond al klaar.
Het touw zat zelfs al om zijn hoofd heen.
Maar in Iran heeft de familie van het slachtoffer
het recht om de straf niet te laten doorgaan.
De familie kan dat laten zien door het slachtoffer een klap in
het gezicht te geven.
De moeder van het slachtoffer deed dat.

Er valt meer over te zeggen, maar laten we het hier maar even bij houden:
die dader kreeg onverdiende liefde, genade.

dia 18 – toch mag je Jezus herkennen

Is dat Jezus?

Die mensen waren niet eens christenen, maar moslims.

Kun je dan wel zeggen dat je Jezus daar ziet?

Nou, als je het wilt zien,

dan mag je weten dat hij er iets mee te maken heeft.

Want zonder God is er helemaal geen liefde.

En tegelijk kun je niet zomaar een stempeltje drukken:

'o ja, duidelijk, dat is Jezus'.

Het is nog niet zo gemakkelijk om Jezus aan te wijzen.

En ik ben blij dat Jezus' leerlingen die moeite ook al hadden.

Dat hoort er dus gewoon bij!

Jezus is waar wij nog niet zijn.

Maar daarom hoeven we nog niet te zeggen dat hij er niet meer is

en dat hij zich niet meer laat zien.

We mogen gewoon zeggen waar we Jezus herkennen,
terwijl hij ongrijpbaar blijft.

4. Aan tafel

dia 19 – aan tafel

Als de leerlingen Jezus herkend hebben,
gaan ze samen eten.

Een hele gewone maaltijd, van geroosterd brood en vis.

Een soort strandbarbecue.

Aan tafel, tijdens de maaltijd, ontmoeten ze Jezus pas echt.

dia 20 – samen eten is een kans...

En dat is vaker zo.

Dat was het ook al voor Jezus' dood.

In de evangeliën worden heel wat maaltijden beschreven.

Veel gesprekken van Jezus met zijn leerlingen ontstaan tijdens een maaltijd.

Eén van die maaltijden is zelfs symbool geworden voor Jezus' dood.

Er is iets aan de hand met eten.

Eten is meer dan je honger bestrijden.

Eten is lekker, en samen eten is gezellig.

Eten is een geweldige gelegenheid om Jezus en elkaar te ontmoeten.

Als je Jezus wilt herkennen, waar begin je dan?

Want doen wat Jezus zegt, dat is zo groot,

hoe kun je daar in je eigen leven nou iets mee doen?

Het kan ongetwijfeld op heel veel manieren,

maar samen eten, net zoals Jezus en de leerlingen doen,

kan een goede en simpele manier zijn

om naar Jezus te luisteren, hem te gehoorzamen en hem te herkennen.

dia 21 – ...om te luisteren, gehoorzamen en herkennen

Naar Jezus luisteren door even stil te staan van je dagelijkse bezigheden,

eten is een moment van rust, van bijkomen,

en daarom is het ook mooi om aan tafel uit de bijbel te lezen.

Luisteren doe je ook door te beseffen dat je van God afhankelijk bent,

dat ook eten een geschenk van hem is.

Jezus gehoorzamen doe je door tijd te nemen voor elkaar,

als je samen eet kun je elkaar ook liefde geven en helpen,

kun je elkaar kennen en je leven delen.

En dan mag je Jezus ook herkennen,

in zijn goede zorg, in liefde, in de dingen die je met elkaar deelt.

Als je samen eet, en dan ook tijd neemt voor Jezus en elkaar,

dan mag je Jezus zien.

Ik vind het prachtig dat Jezus met zijn leerlingen gaat eten.

Het is iets heel simpels, iets wat je elke dag doet.

Maar bij Jezus doet het ertoe.

Eten is voor hem belangrijk.

En het is een vooruitzicht op de toekomst,
waar hij als gastheer het eeuwige feestmaal voorbereid.
Een feestmaal dat nooit ophoudt,
waaraan je ook geen dip over houdt.

dia 22 – herken Jezus aan tafel

Zit je in een after-Pasen-dip?

Ga gewoon eens samen eten, en neem daarvoor de tijd.

Nodig iemand uit, uit de kerk, uit je straat,
of wie je ook maar tegenkomt.

En eet dan, rustig aan, luister en ontmoet.

Herken Jezus in heel gewone dingen, zelfs aan tafel.

Want Jezus leeft.

Amen.